

STREDO ŠKOLÁK

Časopis žiakov Súkromnej strednej odbornej školy,

Zlatovská cesta 35, Trenčín

2.vydanie v šk. roku 2021/2022 3.A TL

Svetový deň jablka 21.10.2021

Dňa 21.10.2021 sme na našej škole mali deň jabĺčok. Všetci žiaci Súkromnej strednej dbovej školy dostali krásne zrelé a šťavnaté jabĺčka, za ktoré srdečne ďakujeme pani učiteľke Zuzane Čaňovej Šopíkovej, ktorá ich bola poctivo nazbierať pre nás.

Naša škola si okrem dostávania jabĺčok pripomenula tento deň spravením krásnej nástenky a resbami.

Zaujímavosti o jablkách:

Jablko obsahuje viac ako **30 minerálnych látok**(napr. vápnik, fosfor, železo alebo **orčík**, ktoré sú potrebné pre stavbu kostí)

Jablko ďalej obsahuje **vitamín A (Retinol), vitamín B1 (Tiamín), vitamín B2 Riboflavín), vitamín B6 (Pyridoxín)**, vitamín B9 (Kyselina Listová) dôležitú pre tehotné ženy, **itamín B12, vitamín C (Kyselina L-askorbová), vitamín E (tokoferol)**...

Pomerne **vysoký obsah draslíka** robí z jabĺk **veľmi vhodný liek na srdce**. Draslík ďalej omáha udržiavať správnu hladinu vody v tele, pôsobí na **správnu funkčnosť obličiek a valov**.

Dietetický a zdravotný význam jabĺk je u nás stále nedocenený aj napriek tomu, že viac ko 20 minerálnych látok, vitamínov, enzýmov, ľahko stráviteľných jednoduchých cukrov, ektínu, hrubej vlákniny a pod. robí z jabĺk bohatý zdroj zdravia a energie. Jablká sú teda **eľmi vhodné aj pre diabetikov**.

Surové jablká obsahujú veľa dôležitých tráviacich enzýmov, ktoré **pomáhajú tráveniu, etria pankreas** obsahom látok podobných inzulínu.

Ďalšou dôležitou látkou obsiahnutou v jablkách sú **flavonidy** - pigmentové látky, ktoré ýrazne **znižujú riziko srdcových chorôb**.

Sladkou zložkou jablka je fruktóza - jednoduchý cukor, ktorý sa ale rozkladá spolu s ablkovou vlákninou v tele pomalšie, a udržiava hladinu cukru v krvi stabilnú. Fruktóza, ovocný ukor, v pečive často plne nahradí bežný cukor.

Jablká **obsahujú veľmi málo tuku** (0,4 g na 100g) a sú bez cholesterolu.

Jedno jablko obsahuje až **5g vlákniny**.

Pektín obsiahnutý v jablkách nie je v žiadnom inom plode obsiahnutý v takom množstve.

Jablká sú zdrojom pozitívne pôsobiacich antioxidantov.

Vlákna zlepšuje činnosť čriev a čiastočne pomáha znížovať cholesterol. Vlákna sú obsiahnutá hlavne v šupke. Pri konzumácii jabĺk ich, ak je to možné, zbytočne nešúpte, ochudobnili by ste sa o cenné látky.

Najznámejšie odrody jabĺk: Jablko Gala, Jablko Golden Delicious, Jablko Granny Smith, Jablko Idared, Jablko Jonagold, Jablko Topaz...

Jablká sú veľmi zdravé a ľahko dostupné v obchode alebo sa dajú vypestovať aj doma. Každé jedno zjedené jablko hlavne so šupkou veľmi pomáha nášmu zdraviu!

Jablká

Vitamin C, Vitamíny skupiny B, Flavonoidy,
Kvercetín

- Bránia vzniku arteriosklerózy
- Proti infarktu aj stresu
- Podporujú trávenie
- Bránia vzniku rakoviny
- Chránia pred vznikom astmy
- Pomáhajú pri nachladnutí, kašli a chrípke
- Sú vhodné aj pre diabetikov
- Znižujú pravdepodobnosť žlčových kameňov
- Zabraňujú ukladaniu cholesterolu
- Hydratujú a čistia pokožku

*% odporúčanej dennej dávky v 100g

www.zdravopedia.sk

droje: <https://zdravopedia.sk/ovocie/jablko-10-ucinkov-na-zdravie>
<https://www.google.com/amp/s/www.nazdravie.sk/jablko/%3famp=1>
Sára Chromeková

Cestovanie do zahraničia

Barcelona (Katalánsko)

Barcelona je hlavné mesto Katalánska a provincie Barcelona. Má 1,6 milióna obyvateľ'ov (v aglomerácii však vyše 3 milióny). Leží na pobreží Stredozemného mora na severovýchode Španielska.

Miesta ktoré treba navštíviť

1. **La Sagrada Família** je najvyhl'adávanejšou a najznámejšou atrakciou v Barcelone. Každoročne ju navštívi viac ako **2,8 milióna** návštevníkov. Túto obrovskú rímskokatolícku baziliku navrhol **Antoni Gaudí** a je vo výstavbe už od roku 1882.

2. **Camp nou** Niektorých fascinuje architektúra, iných šport a niekoho oboje. Barcelona je pre futbalových fanúšikov známa hlavne vďaka jej legendárnemu tímu **FC Barcelona** a ich obrovskému štadiónu **Camp Nou**.

3. **Ulica La Rambla** je najznámejšia a najrušnejšia ulica v Barcelone.

Cestovanie po Slovensku

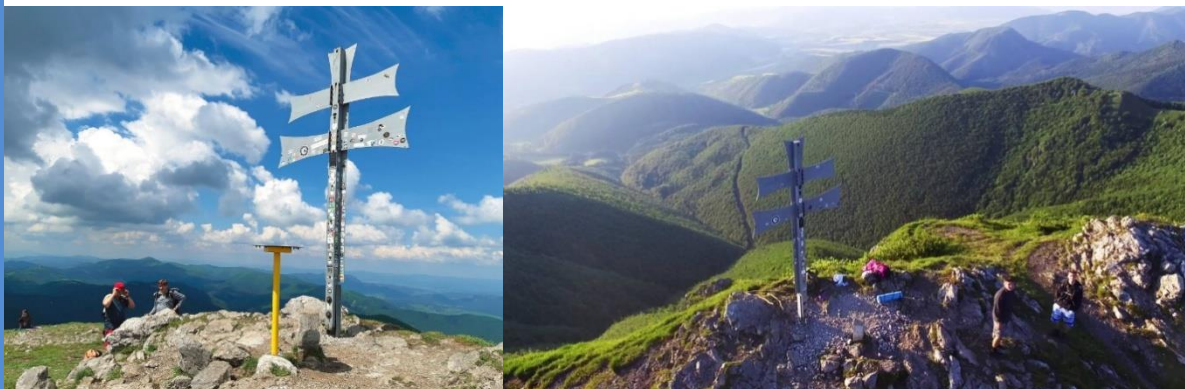
Kľak

Kľak (1 351,6 m n. m.) je výrazný hôľnato-skálnatý vrchol na hlavnom hrebeni južnej časti Lúčanskej Malej Fatry.

Leží približne 10 km Dominantný vrch širokého okolia je súčasťou hlavného hrebeňa Malej Fatry, ktorý vedie od Martinských holí juhozápadným smerom cez Ostrú skalú a Kľak do Fačkovského sedla. Nezameniteľný skalnatý vrch je viditeľný zo severu už od Rajeckých Teplíc, z južného smeru je pozorovateľný už z okolia Rovňák. Svahy pokrýva zväčša zmiešaný les, vrcholová skalnatá časť je bez porastu, čím umožňuje kruhový výhľad. Na vrchole stojí veľký kovový dvojkríž a turistický rázcestník. Severné svahy odvodňuje Suchý potok, juhozápadné svahy prítoky Ráztoky a východná časť masívu je pramennou oblasťou Vríce a jej prítokov. Práve z tejto riečky je na východných svahoch Kľaku 30 m vysoký Kľacký vodopád.

Výhľady

Vrchol Kľaku je výborný vyhlídkový bod s kruhovým výhľadom na všetky okolité pohoria (Vtáčnik, Kremnické vrchy, Veľká Fatra, Strážovské vrchy, Žiar). Vďaka nadmorskej výške je z odlesneného vrcholu široký výhľad a pri vhodných podmienkach je pozorovateľný Veľký Choč, vrcholy Západných a Vysokých Tatier, Poľana, Sitno, Inovec, Veľká Rača, no tiež Lysú horu a Smrk v Moravsko-sliezskych Beskydách.

Simona Lazová

Vznik Československa

České a slovenské snahy vymaniť sa spod tútorstva Viedne a Budapešti získali v priebehu prvej svetovej vojny reálnu šancu na realizáciu. Pre Slovensko to znamenalo zabrániť definitívnemu zániku národného bytia. Keďže dôsledku mnohoročnej tvrdej maďarizácie bolo na Slovensku málo vzdelaných ľudí so slovenským národným povedomím, optimálnym bolo spojenie síl s národnými a politickými predstaviteľmi z českých krajín.

Česko-slovenskú (čs.) orientáciu, ktorej priekopníkom bol následne prvý prezident ČSR Tomáš Garrigue Masaryk, si postupne osvojili aj vedúci slovenskí politici v zahraničí i doma. Uvedená idea sa presadila aj v rozhodujúcich centrách svetovej politiky.

7 júni až v septembri 1918 postupne Francúzsko, Veľká Británia, USA a Japonsko uznali za oficiálneho predstaviteľa budúceho Československa zahraničný čs. vrcholný orgán odboja, Česko-Slovenskú národnú radu (ČSNR), založenú už vo februári 1916 v Paríži. Predstaviteľmi ČSNR boli T. G. Masaryk, Edvard Beneš a Milan Rastislav Štefánik a ich diplomatické úsilie účinne podporovali vojenské úspechy čs. légii.

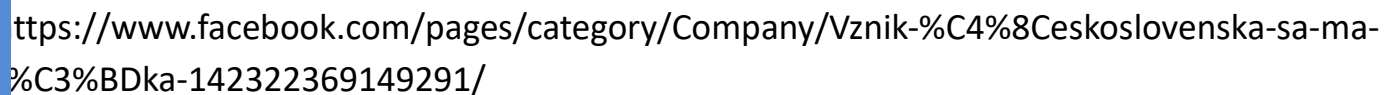
7 júli 1918 české politické strany vytvorili ako domáci vrcholný orgán národnej a demokratickej revolúcie 30-lený československý Národný výbor (NV).

Dňa 14. októbra 1918 E. Beneš dohodovým štátom oznámil, že 26. septembra 1918 vznikla dočasná čs. vláda s T. G. Masarykom ako prezidentom, predsedom ministerskej rady a ministrom financií, E. Benešom ako ministrom zahraničných vecí a vnútra a M. R. Štefánikom ako ministrom vojny.

Vo Washingtone bola 18. októbra 1918 vydaná deklarácia o čs. samostatnosti vypracovaná T. G. Masarykom, ktorý ju s podpismi všetkých troch čs. vládnych činiteľov odovzdal vláde USA - hoci bez vedomia M. R. Štefánika, nachádzajúceho sa v tom čase mimo USA. V Budapešti v uhorskom sneme dňa 19. októbra 1918 vystúpil jediný zástupca Slovákov Ferdinand Juriga s požiadavkou na priznanie sebaurčovacieho práva pre slovenský národ. V Prahe 28. októbra 1918 NV vyhlásil samostatný čs. štát, a to v nadväznosti na apitulantskú odpoveď rakúsko-uhorského ministra zahraničných vecí Gyulu Andrássyho vláde USA z predchádzajúceho dňa a po mimoriadne nadšenej manifestácii Pražanov.

<https://www.teraz.sk/slovensko/pre-slovensko-je-28-oktober-pamatnym/225167-clanok.htm> 1

ilip Roháček 3.A

Deklarácia slovenského národa

Martinská deklarácia alebo **Deklarácia slovenského národa** je dokument z 30. októbra 1918 prijatý na zhromaždení v Martine, kde sa účastníci prihlásili k seba určovaciemu právu národov a ustanovili Slovenskú národnú radu (SNR) ako jedinú predstaviteľku oprávnenú vystupovať v mene slovenského národa.

Vyhlásenie deklarácie

8. októbra 1918 vydal pražský Národný výbor vyhlásenie o vzniku samostatného československého štátu a kodifikoval ho zákonom. Oba akty podpísal aj slovenský zástupca Vavro Šrobár, v tom čase ešte bez oficiálneho poverenia zastupovať Slovensko. Celkom nezávisle od udalostí v Čechách sa 29. októbra 1918 začalo v budove banky Tatra v Turčianskom Svätom Martine schádzať vyše 200 slovenských národných a politických činiteľov z celého Slovenska. Vzhľadom na informačné embargo o udalostiach v Čechách nevedeli. Uhorské úrady, v snahe nestratiť nad situáciou kontrolu, povolali do Martina 15. honvédskeho pluk Levíc.

Vyhláseniu predchádzala dôverná porada v dopoludňajších hodinách, na ktorej sa ešte diskutovalo, či má byť vôbec prijatá verejná deklarácia a aký má mať charakter. Proti prijatiu hovorila najmä neistota z ďalšieho vývoja, t. j. či budú víťazné veľmoci ochotné uznať okrem samostatného českého štátu aj oddelenie Slovenska. Ivan Dérier, ktorý na poslednú chvíľu pricestoval z Viedne, tlmočil odporúčanie českej delegácie, aby Slováci neunáhli jednoznačné vyjadrenie za spoločný štát a vyjadrovali sa zatiaľ radšej hmlisto. Toto väčšina delegátov odmietla a ako základ budúcej deklarácie prijali návrh Samuela Zocha, ktorý sa mal stylisticky upraviť. Za jednoznačné vyjadrenie tiež hovorila tendencia rakúskej a maďarskej propagandy, ktorá v zahraničí zdôrazňovala lojalitu Slovákov k monarchii, resp. Uhorsku. O 14. hodine sa konalo slávnostné zhromaždenie, na ktorom najprv predseda zhromaždenia Matúš Dula referoval o situácii a prešlo sa k stanoveniu Slovenskej národnej rady. Andrej Hlinka ako prvý rečník vyzval Slovákov k jednote a k rozšíreniu kandidátky. Napokon zhromaždenie ustanovilo podľa pôvodného návrhu 20-člennú Slovenskú národnú radu (v znení textu deklarácie tiež pod názvom "Národná rada slovenskej vetvy jednotného česko-slovenského národa"), pripravenú už od 12.9.1918, a jej 12-členný výkonný výbor, z ktorého väčšinu tvorili nečlenovia NR. Následne zhromaždenie prijalo samotnú deklaráciu.

Prijatý text deklarácie bol pred publikovaním modifikovaný na návrh Milana Hodžu, ktorý sa neskoro večer vrátil z Budapešti, avšak ani on o vyhlásení Česko-Slovenska ešte nevedel. Na základe jeho návrhu bola vypustená požiadavka na samostatné zastúpenie Slovákov na mierovej konferencii, aby úsilie Čechov a Slovákov v zahraničí pôsobilo jednotne a bol doplnený odkaz na uznanie Wilsonových zásad v Andrassyho

Obsah a význam deklarácie

Deklarácia bola prijatá ako samostatný štátoprávny akt slovenského národa, ktorým Slováci oficiálne rušili väzok s Uhorskom, a to nezávisle na udalostiach v Prahe. Predstavuje jeden zo základných dokumentov zrod Česko-slovenského štátu. S odkazom na predchádzajúcu maďarizačnú politiku zhromaždenie odmietlo akékoľvek právomoci uhorskej vlády na Slovensku. Za jediný zvrchovaný orgán, ktorý bol oprávnený vystupovať v mene slovenského národa, bola vyhlásená Slovenská národná rada. Slováci sa prihlásili k samostatnému právu česko-slovenského národa, čím vyjadrili požiadavku vytvorenia spoločného štátu. Týmto dodali legitimitu úsiliu zahraničného odboja za vznik Česko-Slovenska a zároveň legitimizovali budúce obsadzovanie Slovenska domácimi a zahraničnými česko-slovenskými jednotkami. Deklarácia ďalej požadovala okamžité ukončenie vojny.

Dokument používa pojmy „slovenský národ“, „česko-slovenský národ“ aj „slovenská vetva česko-slovenského národa“. Termín „česko-slovenský národ“ treba v tejto súvislosti chápať v politickom, nie v etnickom význame v kontexte požiadavky na utvorenie spoločného štátu. Takáto formulácia bola zvolená aj z taktických dôvodov, aby bola v súlade s argumentáciou česko-slovenského zahraničného a domáceho českého odboja a nekomplikovala zdôvodňovanie vzniku česko-slovenského štátu v zahraničí.

Význam deklarácie bol znižovaný ľuďmi, ktorí oproti nej stavali Pittsburskú dohodu, a tiež niektorými českými publicistami, ktorí tvrdili, že všetko rozhodol 28. október v Prahe.

Pochybňovanie

Deklarácia bola v medzivojnovom období tiež predmetom sporov.

Tajná klauzula – Najviac sa spomínala tzv. tajná klauzula hovoriaca o tom, že po desiatich rokoch sa má „štátoprávny pomer“ Slovákov v Česko-Slovensku či mimo neho znova dohodnúť o zápis deklarantov z 31. októbra, ktorý bol podľa signatárov Jura Koza-Matejova, F. Jurig i E. Stodolu chápaný deklarantmi ako záväzná časť rozhodnutia. Informáciu o tejto klauzule v novoročnom čísle denníka Slováčok roku 1928 zverejnil Dr. Vojtech Tuka, poslanec HSLŠ, v rozsiahlom článku s názvom *V desiatom roku Martinskej deklarácie* s podtitulom *Štátnofilozofická úvaha* (plný text vyšiel v roku 1991 vo vydavateľstve I. Štelcera). Podľa tejto úvahy, ak do 31. októbra 1928 nedôjde v ČSR k štátoprávnym úpravám, potom v zmysle tzv. tajného dodatku k Martinskej deklarácii prestane na Slovensku platiť ústava, zákony i právomoc zákonodarných orgánov – nastane vacuum iuris.

Tvrdenie vyvolalo škandál a odmietli ho aj účastníci porady deklarantov z 31. októbra. Iniciátor znesenia Emil Stodola zdôraznil, že nešlo o žiadne ultimátum českej strane, ale o potrebu postupne riešiť štátoprávne postavenie Slovenska, keď sa stabilizujú pomery. Predpokladalo sa, že to bude trvať asi desať rokov. Zápisnica z tejto porady teda skutočne existuje, ale nemá povahu právnej doložky Martinskej deklarácie, nebola ani odovzdaná českým partnerom. Tuka ju nikdy nemal v rukách a svoju úvahu založil na neznalosti historických faktov.

Paradoxom bolo, že článok vyšiel z pera poslanca Ľudovej strany, ktorá bola v tomto čase súčasťou vládnej koalície. Viacerí poslanci upozorňovali na protislovenskú Tukovu minulosť a podozrivé vzťahy s Budapešťou. Funkcionár česko-slovenskej národnej demokracie Milan Ivanka podal na Tuku žalobu, v ktorej ho obvinil z vlastizrady. Tuka bol v decembri 1928 zbavený imunity, v januári 1929 zatknutý a 5. októbra 1929 bol vydaný rozsudok, ktorý ho odsúdil za vlastizradu na 15 rokov väzenia. Po 2. svetovej vojne budapešťanské archívy dokázali Tukovu protislovenskú iredentistickú činnosť. Tuka chcel najprv Slovensko odtrhnúť od ČSR a potom ho pričleniť k Maďarsku. V roku 1937 si HSLŠ vymohla pri koalíčných rokovaníach o vstupe do štátu Tukovo prepustenie.

Údajné falšovanie

Pochybnosti boli umocnené tým, že zápisnice zo zhromaždenia sa dočasne stratili a dlho neboli známe. Viacerými účastníkmi s odstupom času dokonca spochybňovali, že boli niekedy vytvorené, vrátane jedného zo zvolených zapisovateľov a tajomníka SNR Karola Antona Medveckého. Ďalšie pochybnosti vyvolali zmeny Milana Hodžu (schválené iba redakčnou radou, a nie celým zhromaždením), ktoré však nemali zásadný vplyv na použitú terminológiu ani na význam deklarácie. Niektorí podpisovatelia neskôr uverejnený text označili za „falzifikát“ – teda nie text, ktorý pôvodne schválili a podpísali. Podľa kritikov zastúpenie slovenského národa nebolo reprezentatívne – veľkú prevahu mali osoby z Martina a príliš veľa členov patrilo k evanjelikom, pričom väčšina obyvateľov bola katolícka.

Miesto kde bývam

Bánovce nad Bebravou

Mesto sa nachádza v Bánovskej pahorkatine v severnej časti Podunajskej pahorkatiny. Severne od mesta sa krajina mení nad rovinu vystupujú Strážovské vrchy, západne sa dvíha Považský Inovec. Na území mesta rieka Bebrava priberá Adišu a Dubničku.

Hlavným centrom vedie cesta I/9 (Trenčín – Nováky), pre tranzit je južne od mesta vybudovaný obchvat, ktorý bude súčasťou rýchlostnej cesty R2. Juhovýchodným okrajom vedie železničná trať Trenčín – Chynorany. Mesto leží 28 km juhovýchodne od Trenčína, 35 km západne od Prievidze a 23 km severne od Topoľčian.

dejiny

Prvá písomná zmienka o Bánovciach je z roku 1232. Už v roku 1376 boli Bánovce povýšené na slobodné kráľovské mesto. História mesta je spojená s veľkou husitskou výpravou v rokoch 1431 – 1433 a pustošením Turkami v roku 1633.

V stredoveku boli významným centrom remeselnej výroby ako je obuvníctvo, stolárstvo, súkenníctvo, kováčstvo, násiarstvo, tkáčstvo, krajčírstvo. Začiatkom 17. storočia tu bola založená škola pre poskytovanie základného vzdelania.

V ďalších rokoch sa mesto rozvíjalo, budovalo a dosiahlo prostredníctvom svojich obyvateľov úspechy v rôznych oblastiach výrobných odvetví, v kultúre, v školstve a vzdelávaní, v športe a v cirkevnom živote.

amiatky

Rímskokatolícky kostol sv. Mikuláša, jednoloďová gotická stavba s pravouhlým ukončením presbytéria predstavanou vežou, z 13. až 15. storočia. Kostol sa nachádza v areáli cintorína na vyvýšenom mieste. V období reformácie do roku 1709 bol evanjelický. V baroku prešiel úpravami, z tohto obdobia pochádza zariadenie s oltárom sv. Mikuláša z prelomu 18. a 19. storočia. Po druhej svetovej vojne kostol chátral, obnovy sa dočkal až po roku 1989.

Rímskokatolícky kostol

Kostol najsvätejšej trojice

eter Krč

droj :internet

Moje domáce zvieratko – činčila

to temperamentné ušaté zvieratko s hebkým kožuškom, dlhým chvostom a výraznými očami pochádza z vysokohorských oblastí Južnej Ameriky. Práve výnimočnosť kožušku spôsobila, že činčily sú vo voľnej prírode už akmer vyhubené. Boli lovené najprv Inkami, ktorí pre vysoko postavených vyrábali z kožík činčil kožuchy. Aj iní Indiáni používali činčilie kože ako súčasti odevov. Na začiatku 19. storočia začal hon na činčily v hrozivom meradle. Výsledkom je zrejme úplne vyhubenie činčily krátkochvostej a veľmi vzácny výskyt činčily vlnatej v divokej prírode.

ielien svojím vzhľadom pripomína veveričku, morča i myš. Ako veverička je bystrá a vrtká, s morčaťom má spoločné črty aj nároky na stravu a ako myš hľadá všetko, čo jej príde pod packy.

činčila vlnatá dorastá v dospelosti dĺžky tela 25-28 cm, dĺžky chvosta 17-18 cm a hmotnosti 400-600 g, pričom samičky vo väčšine prípadov bývajú drobnejšie ako samčekovia. V prírode máva činčila 1-3 pôrody po 1-6 mláďatách.

odľa vlastných skúseností viem, že je to veľmi milé domáce zvieratko, ktoré však taktiež potrebuje

ozornosť a starostlivosť. Činčilu vlastnime už vyše dva roky. Volá sa Móric, cez deň odpočíva a spí, o v noci a za skorého rána robí všetko čo mu len napadne. Mám ho u mňa v izbe, no neraz sa už talo, keď uprostred noci párkrát zobudil, že som ho chcel zavrieť na balkón. Napriek tomu všetkému o mám rád a je to môj parták.

dam Tarbaj

Ovca

Ovca domáca alebo ľudovo či staršie **ovca** je druh či poddruh z rodu **ovca**. Je to významné **hospodárske zviera** v svetovom i slovenskom poľnohospodárstve, hlavne v podhorských a horských oblastiach s vysokým zastúpením v chove ovčiek a pasienkov. Hlavnými produktmi chovu oviec sú **mäso** a **mlieko**, vedľajšími produktmi sú **vlna**, rohovina, koža, hovädzina a ovčí hnoj.

Ovca domáca je pravdepodobne polyfyletického pôvodu, to znamená, že má predkov vo viacerých divých druhoch oviec. Divé formy oviec sú veľmi variabilné a tvoria veľa miestnych variet. Za predkov domácich oviec sú považované nasledovné druhy: muflóny, kaspická stepná ovca (archar) a skupina vysokohorských oviec, z nich najznámejším argali.

Ovce sú blízko príbuzné s kozami, od ktorých sa odlišujú slznými jamkami, paznechtovými žľazami a tvarom a usadením rohov. Rohy oboch pohlaví kôz a oviec sú na báze šošovkovitého prierezu. Avšak rohy baranov majú obojkový prierez.

[Ovca domáca – Wikipédia \(wikipedia.org\)](https://sk.wikipedia.org/wiki/Ovca_dom%C3%A1ca)

Meniny v mesiaci októbri

Terézia

5. Októbra Význam:

Krstné meno Terézia je gréckeho pôvodu s nie celkom jasným významom. V preklade znamená "pochádzajúca z ostrova Thery", alebo "záštita". Vytvára okolo seba dobrú atmosféru, vie vyvolať na každej tvári úsmev. Je vyhľadávaná a uznávaná, málokto o nej vie povedať niečo zlé. Pôsobí ako sprostredkovateľka. Pozýva k sebe zaujímavých ľudí a zoznamuje ich s inými ľuďmi, snaží sa dávať dokopy nové známosti. Nejde len o spoločenské stretnutia, ale aj o obchodné. Vždy sa snaží získať pre seba nejaký ten malý, nenáročný obchod, ktorý by jej niečo vyniesol bez veľkej námahy. Rada sa necháva svojím okolím rozmaznávať a snaží sa vždy zvaliť zodpovednosť na iných. Každú úlohu, ktorú dostane, sa snaží vybaviť čím skôr, len aby mala čím viac času na svoje hobby, i na lásku. City sú pre ňu dôležité a vždy má snahu vytvoriť harmonický vzťah. Ovplyvňujú ju planéty Saturn a Urán. Jej ochranné kamene sú ametyst, achát a perla.

Lukáš

8. októbra

Význam:

Mužské meno Lukáš má latinský pôvod a v preklade znamená "pochádzajúci z Lukánie, kraja v južnom Taliansku". Nie je typickým predstaviteľom muža, ktorý miluje riziko. Riskuje rád, ale nikdy nie až "na doraz". Vždy má v zálohe nejaký tajný zdroj financií, takže nikdy nie je celkom na mizine. Ak má okolo seba tých správnych ľudí, dokáže sa obetovať kvôli blahoobytu iných. Býva obľúbencom osudu, hviezdy mu prajú a tak by sa nemal vzdávať, aj keď má pocit, že sa všetko na neho rúti. Na rozdiel od ostatných mien, jeho meno mu pri práci vždy viac ziskov ako strát a pomôže mu dosiahnuť to, čo si predsavzal. Jeho ochranné kamene sú smaragd, zafír a ruženín.

Terézia Púčeková

Interview s pánom učiteľom Lošákom

Pána učiteľa Jána Lošáka pravdepodobne ešte veľa z Vás dobre nepozná, pretože k nám na školu prišiel len nedávno a učí prevažne žiakov odboru technické lýceum. Práve preto sme sa pána učiteľa spýtali pár otázok, aby ste ho mohli lepšie spoznať.

.Čím ste chceli byť ako dieťa?

Ako dieťa som chcel byť kuchárom, ale už od mala som bol športovo zdatný, takže som chcel byť aj vojakom.

.Kde ste študovali?

Študoval som Strednú Vojenskú Školu a 2-krát Vysokú Školu Univerzity M. Bela v Bánskej Bystrici.

.Keby máte možnosť vrátiť sa do minulosti, zmenili by ste Vaše povolanie?

Nie, nezmenil, som spokojný s tým ako som sa rozhodol. Nebyť toho, nemal by som toľko užitočných skúseností do života.

.Prečo ste zmenili Vaše povolanie?

A prečo zrovna učiteľ?

Moje povolanie som zmenil kvôli veľkej zodpovednosti, ktorú som v ňom mal.

Učiteľa som si vybral kvôli tomu, aby som mohol deti trénovať a pripravovať do života.

.Máte niečo, čo by sme na vás ako žiaci nepovedali?

Možno by ste na mňa nepovedali že som preplakal celú stužkovú mojej dcéry, doslova som „reval ako malé decko“. A tiež sa viem veľmi rýchlo vytočiť, hoci aj kvôli maličkostiam.

Laura Staňová

Hádanky

Žlté listy poletujú
hadať, točiť sa
pod nohami len tak
ako padá koberec!
čo je to žlté sneženie?

Je to jednoduché...

Maľuje listy rôznymi farbami,
keď čas obliecť si bundu a čižmy.
Právca zhromažďuje listy na dvore,
keď sa volá tento zlatý vek?

Michaela Punová